

היום יום . . .

(תש"ג)

י שבט

שבת

תו"א [תורה אור] ד"ה [דבור המתחיל] למען תהי' [ה] סוף
סעיף המתחיל אמנם, "לא ישבות יומם מלראות" צ"ל
[צריך להיות] "לא ישבות יומם ולילה מלרצות".

שיעורים : חומש : בא, שביעי עם פירש"י.
תהלים : נה"ט.
תניא : פרק יט. ולתוספות – בלב כלל.

אמי זקנתי (הרבנית מרת רבקה נ"ע) (נשמתה עדן) בהיותה כבת
שמונה עשרה שנה – בשנת תרי"א – חלתה, וציוה הרופא אשר תאכל
תיכף בקומה משנתה, אמנם היא לא חפצה לטעום קודם התפלה,
והיתה מתפללת בהשכמה, ואחר התפלה היתה אוכלת פת שחרית.
כשנודע הדבר לחותנה אדמו"ר [אדננו מורנו ורבנו] הצ"צ [הצמח
צדק], אמר לה : א איד דארף זיין געזונד און א בעל כח. אויף מצות
שטייט וחי בהם, איז דער טייטש וחי בהם, מען דארף אריינבריינגען
א חיות אין מצות. בכדי אז מען זאל קענען אריינבריינגען א חיות אין
מצות, מוז מען זיין א בעל כח און זיין בשמחה. וסיים : דו דארפסט
ניט זיין קיין ניכטערע. בעסער עסען צוליב דאווענען ווי דאווענען
צוליב עסען. ובירכה באריכות ימים, – (נולדה בשנת תקצ"ג ונפטרה
י' שבט תרע"ד).

מאמר זה אמר אדמו"ר [אדוני אבי מורי ורבי] לאחד על יחידות,
והוסיף : און מען דארף עס טאן בשמחה.

אמי זקנתי (מרת רבקה נ"ע) [אשת אדמו"ר מהר"ש]
בהיותה כבת שמונה עשרה שנה – בשנת תרי"א – חלתה,
וציוה הרופא אשר תאכל תיכף בקומה משנתה. אמנם
היא לא חפצה לטעום קודם התפלה, והיתה מתפללת
בהשכמה, ואחר התפלה היתה אוכלת פת שחרית. כשנודע
הדבר לחותנה אדמו"ר ה"צמח צדק", אמר לה : על יהודי
להיות בריא ובעל כח. נאמר על המצוות "וחי בהם",
שפירושו : וחי – בהם יש להחדיר חיות במצוות. כדי
שתתאפשר החדרת החיות במצוות, בהכרח להיות בעל-
כח ולהיות בשמחה. וסיים : אל לך לקיים את הבקרים על
לב ריקן – עדיפה אכילה כהכנה לתפילה, מאשר תפילה
כהכנה לאכילה. ובירכה באריכות ימים (נולדה בשנת
תקצ"ג ונפטרה י' שבט תרע"ד).